

Nieuwsbrief - BPR Updates 2024-4

Nummer 4, 2024

Redactie: mr. drs. F.J.P. Lock en mr. M.E.A. Möhring.

INHOUDSOPGAVE

Arbitrage

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2024:464](#) 22-03-2024

Herleving van een uitspraak in eerste aanleg na vernietiging uitspraak in hoger beroep?

Beslag en executie

[Rechtbank Amsterdam, ECLI:NL:RBAMS:2024:1212](#) 05-03-2024

Uitleg begrip 'geldmiddelen' uit artikel 475aa Rv.

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2024:336](#) 08-03-2024

Verzuim beslissing deel (grondslag) vordering.

Dagvaardingsprocedure

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2024:336](#) 08-03-2024

Verzuim beslissing deel (grondslag) vordering.

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2024:344](#) 08-03-2024

Incident tot zekerheidstelling.

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2024:299](#) 01-03-2024

Uitleg van het dictum.

Procederen algemeen

[Rechtbank Noord-Holland, ECLI:NL:RBNHO:2024:1901](#) 28-02-2024

Verzoek mondelinge behandeling na rechterwissel afgewezen.

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2024:400](#) 15-03-2024

Spoorwissel in cassatie.

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2024:429](#) 15-03-2024

Ontvankelijkheid in rechtsvordering uit pauliana (art. 49 Fw).

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2024:299](#) 01-03-2024

Uitleg van het dictum.

Rechtsmiddelen

Rechtbank Noord-Holland, ECLI:NL:RBNHO:2024:2466 06-03-2024

Tussentijds hoger beroep tegen deelgeschilbeschikking.

Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2024:400 15-03-2024

Spoorwissel in cassatie.

Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2024:344 08-03-2024

Incident tot zekerheidstelling.

Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2024:299 01-03-2024

Uitleg van het dictum.

RECHTSPRAAK

Verzoek mondelinge behandeling na rechterwissel afgewezen.

Afwijzing verzoek mondelinge behandeling na rechterwissel omdat bindende eindbeslissingen alleen nog in een eindvonnis moeten worden neergelegd.

Na een tussenvonnis vindt een rechterwissel plaats. Gedaagde verzoekt om een nieuwe mondelinge behandeling. Dat verzoek wordt afgewezen. Omdat eiser zijn eis heeft gewijzigd, resteert voor de nieuwe rechter alleen nog de taak om de bindende eindbeslissingen die de vorige rechter al in het tussenvonnis heeft opgenomen ten aanzien van de na eiswijziging nog resterende vorderingen neer te leggen in een eindvonnis.

Het verzoek van gedaagde om terug te komen op de bindende eindbeslissingen, gaat het bestek waarbinnen in deze procedure op bindende eindbeslissingen kan worden teruggekomen te buiten. De eisen van een goede procesorde brengen mee dat de rechter aan wie is gebleken dat een eerder door hem gegeven, maar niet in een einduitspraak vervatte, eindbeslissing berust op een onjuiste juridische of feitelijke grondslag, bevoegd is om, nadat partijen de gelegenheid hebben gekregen zich hierover uit te laten, over te gaan tot heroverweging van die eindbeslissing, om te voorkomen dat hij op een ondeugdelijke grondslag een einduitspraak zou doen. Het verzoek van gedaagde om terug te komen op bindende eindbeslissingen, ziet (i) op een feitelijke vaststelling die op geen enkele wijze dragend is voor het dictum en waaraan geen gezag van gewijsde toekomt en (ii) op een beslissing ten aanzien waarvan niet valt in te zien dat deze berust op een onjuiste feitelijke grondslag.

Instantie: Rechtbank Noord-Holland

Datum uitspraak: 28-02-2024

ECLI: ECLI:NL:RBNHO:2024:1901

Zaaknummer: C/15/336769 / HA ZA 23-97

Rechters: W.S.J. Thijs

Advocaten: M.J. Folkeringa en J.D. Poot

Wetsartikelen:

RECHTSPRAAK

Tussentijds hoger beroep tegen deelgeschilbeschikking.

Tussentijds hoger beroep tegen deelgeschilbeschikking; verlof verleend.

Verzoek om verlof tussentijds hoger beroep tegen deelgeschilbeschikking.

Voor zover in de deelgeschilbeschikking uitdrukkelijk en zonder voorbehoud is beslist op één of meer geschilpunten tussen partijen betreffende hun materiële rechtsverhouding, is de rechter daaraan in de procedure ten principale op dezelfde wijze gebonden als wanneer de beslissing zou zijn opgenomen in een tussenvonnis in die procedure (art. 1019cc Rv).

In dit geval is in de deelgeschilprocedure geoordeeld dat Univé c.s. niet aansprakelijk zijn voor de schade. Daarmee is beslist op een geschilpunt tussen partijen betreffende hun materiële rechtsverhouding.

Op grond van artikel 1019cc lid 3 onder a Rv kan tegen een dergelijke beschikking in de procedure ten principale hoger beroep worden ingesteld als van een tussenvonnis. Dat betekent dat tussentijds hoger beroep moet worden opengesteld. Uit de parlementaire geschiedenis blijkt dat de mogelijkheid van hoger beroep tegen een deelbeschikking wenselijk is geacht als de beschikking een cruciale kwestie betreft die in feite bepalend is voor de afloop van de zaak. Het kan dan doelmatig zijn dat partijen daarover al bij het hof (en eventueel de Hoge Raad) kunnen procederen, zonder eerst de hele procedure in eerste aanleg af te ronden. Naar het oordeel van de rechtbank is in dit geval aan dit criterium voldaan. Of Univé c.s. aansprakelijk zijn voor de schade, is bepalend voor de afloop van de zaak. Het verzoek wordt dan ook toegewezen: er wordt verlof verleend voor het instellen van tussentijds hoger beroep.

Instantie: Rechtbank Noord-Holland

Datum uitspraak: 06-03-2024

ECLI: ECLI:NL:RBNHO:2024:2466

Zaaknummer: C/15/347907/ HA ZA 24-26

Rechters: J. Blokland

Advocaten: T.C. Warnsinck en G. Loman

Wetsartikelen: 1019cc Rv

RECHTSPRAAK

Uitleg begrip ‘geldmiddelen’ uit artikel 475aa Rv.

Bank moet bij toepassing van artikel 475aa Rv de vraag van de deurwaarder beantwoorden of de schuldenaar bij de bank bankiert, en niet slechts of de schuldenaar op het moment van de vraag een positief saldo heeft.

Hoist Finance heeft een vonnis verkregen waarbij de schuldenaar is veroordeeld tot betaling van een bedrag. De deurwaarder heeft namens Hoist Finance aan Rabobank verzocht of hij geldmiddelen van de schuldenaar onder zich heeft (art. 475aa Rv). Rabobank heeft hierop ontkennend geantwoord. De deurwaarder heeft Rabobank vervolgens om verduidelijking verzocht: betekent dit antwoord (i) dat de schuldenaar geen bankrekening aanhoudt bij Rabobank of (ii) dat de schuldenaar wel een bankrekening aanhoudt bij Rabobank, maar daarop geen geld aanwezig is. Rabobank heeft die informatie niet verstrekt.

In deze procedure wil Hoist Finance dat haar deurwaarder van Rabobank het antwoord krijgt op de vraag of de schuldenaar een bankrekening bij Rabobank heeft.

Artikel 475aa Rv bepaalt dat de deurwaarder bevoegd is ten behoeve van het leggen van een beslag aan een bank te vragen of deze geldmiddelen van de schuldenaar onder zich heeft en dat de bank die vraag onverwijld beantwoordt. In deze zaak gaat het om de uitleg van het begrip ‘geldmiddelen’.

De bewoordingen van artikel 475aa Rv, namelijk dat de deurwaarder de vraag aan de bank kan stellen ten behoeve van het leggen van een beslag, lijken erop te wijzen dat het gaat om inventarisatie van verhaalsobjecten voorafgaand aan daadwerkelijke beslaglegging. Dat wijst op een langere referentieperiode, en niet op een momentopname. Dat volgt ook uit de totstandkomingsgeschiedenis. De memorie van toelichting bepaalt meermaals dat het gaat om de mogelijkheid voor de deurwaarder om voorafgaand aan het leggen van een beslag aan een bank te vragen of een schuldenaar daar een bankrekening aanhoudt. Ook wordt daar melding gemaakt van het feit dat het artikel wordt ingevoerd om de praktijk van multibankbeslagen (beslag bij meerdere banken met alle kosten van dien) te verminderen. Dit betekent dat artikel 475aa Rv zo moet worden uitgelegd dat de bank de vraag moet beantwoorden of die

bank *in het algemeen* giraal geld van de schuldenaar onder zich heeft – en dus niet of een schuldenaar *op het moment van bevragen* een positief saldo bij de bank heeft, maar of hij er bankiert.

De kantonrechter wijst het verzoek tot het stellen van prejudiciële vragen aan de Hoge Raad af, nu dit de eerste en enige zaak is die aanhangig is waarin deze kwestie aan de orde is.

Instantie: Rechtbank Amsterdam

Datum uitspraak: 05-03-2024

ECLI: ECLI:NL:RBAMS:2024:1212

Zaaknummer: 10898568 \ KK EXPL 24-47

Rechters: E.J. Otten

Advocaten: T.T. van Zanten en I.M.A. Lintel

Wetsartikelen: 475aa Rv

RECHTSPRAAK

Herleving van een uitspraak in eerste aanleg na vernietiging uitspraak in hoger beroep?

Uitspraak in eerste aanleg herleeft in dit geval (op het relevante punt) niet na vernietiging uitspraak in hoger beroep, omdat onderdelen van de uitspraak in hoger beroep onaantastbaar zijn geworden.

Een uitspraak in eerste aanleg die in hoger beroep is vernietigd, heeft haar werking verloren zolang de uitspraak in hoger beroep zelf niet is vernietigd. Als de Hoge Raad de uitspraak in hoger beroep vernietigt en de zaak ter verdere behandeling en beslissing verwijst, is de vraag in hoeverre daarmee de werking van de uitspraak in eerste aanleg is herleefd. Daartoe moet worden vastgesteld welke onderdelen van de in cassatie vernietigde uitspraak niet of tevergeefs zijn bestreden, en niet voortbouwen op of onverbrekkelijk samenhangen met een beslissing waarover in cassatie met succes is geklaagd. Die onderdelen van de uitspraak in hoger beroep zijn immers onaantastbaar geworden.

In dit geval heeft de rechtbank Den Haag in het vonnis van 20 april 2016 de vordering van de Russische Federatie tot vernietiging van de arbitrale beslissingen toegewezen wegens het ontbreken van een geldige arbitrageovereenkomst. In hoger beroep heeft het gerechtshof Den Haag overwogen dat de gronden die de Russische Federatie heeft aangevoerd om te betogen dat een geldige arbitrageovereenkomst ontbreekt, die gevolgtrekking niet kunnen dragen. Het gerechtshof Den Haag heeft het vonnis van de rechtbank vernietigd en de vordering afgewezen. De Hoge Raad heeft bij arrest van 5 november 2021 de klachten van de Russische Federatie tegen het oordeel van het hof dat de arbitrageovereenkomst geldig is verworpen, en het arrest van het hof op andere gronden vernietigd.

Hieruit volgt dat met het arrest van de Hoge Raad van 5 november 2021 het oordeel van het hof dat de arbitrale beslissingen niet wegens het ontbreken van een geldige arbitrageovereenkomst kunnen worden vernietigd, onaantastbaar is geworden. Dat betekent dat definitief de dragende grond is ontvallen aan het vonnis van de rechtbank van 20 april 2016. De werking van dat vonnis is dus niet herleefd.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 22-03-2024

ECLI: ECLI:NL:HR:2024:464

Zaaknummer: 22/03139

Rechters: C.E. du Perron, A.E.B. ter Heide, F.R. Salomons, G.C. Makkink en K. Teuben

Advocaten: F.E. Vermeulen

Wetsartikelen: 1065 RV en 1066 Rv

RECHTSPRAAK

Spoorwissel in cassatie.

Zaak ingeleid met dagvaarding, terwijl dat met een verzoekschrift had moeten gebeuren. Spoorwissel in cassatie.

Het gaat in deze procedure om een vordering van een werknemer tot betaling door de werkgever van schadevergoeding. Volgens de werknemer heeft de werkgever gehandeld in strijd met de verplichting om de arbeidsovereenkomst te beëindigen onder toekenning van een transitievergoeding (art. 7:611 BW). Deze vordering valt daarmee onder het toepassingsbereik van artikel 7:686a lid 2 BW. Dat betekent dat deze procedure niet met een dagvaarding, maar met een verzoekschrift had moeten worden ingeleid.

De Hoge Raad doet daarom – met toepassing van artikel 69 Rv – bij beschikking uitspraak. Omdat de procedure tot aan deze uitspraak van de Hoge Raad is gevoerd als een dagvaardings-/vorderingsprocedure, gaat de Hoge Raad bij de proceskostenveroordeling uit van het liquidatietarief voor de vorderingsprocedure.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 15-03-2024

ECLI: ECLI:NL:HR:2024:400

Zaaknummer: 22/03834

Rechters: G. de Groot, C.H. Sieburgh, S.J. Schaafsma, G.C. Makkink en K. Teuben

Advocaten: M.J. van Basten Batenburg en H.J.W. Alt

Wetsartikelen: 69 Rv

RECHTSPRAAK

Ontvankelijkheid in rechtsvordering uit pauliana (art. 49 Fw).***Ontvankelijk in paulianavorderingen. Beoordeling omstandigheden van het geval is aan feitenrechter.***

Op grond van artikel 49 Fw is in faillissement alleen de curator bevoegd om – namens de gezamenlijke schuldeisers van de gefailleerde – een rechtsvordering uit pauliana in te stellen. In deze procedure is dat niet gebeurd. Wel heeft de curator aangevoerd akkoord te kunnen gaan met de procedure tussen Vesteda c.s. en Rabobank (waarin het gaat om een rechtsvordering uit pauliana), voor zover de boedel daardoor niet wordt geschaad. In cassatie kan niet worden onderzocht of Vesteda c.s. onder deze omstandigheden niet-ontvankelijk zijn in hun paulianavorderingen. De beoordeling of in de omstandigheden van dit geval processuele gevolgen moeten worden verbonden aan artikel 49 Fw, en zo ja, welke dan, is aan het hof na verwijzing.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 15-03-2024

ECLI: ECLI:NL:HR:2024:429

Zaaknummer: 22/03139

Rechters: M.V. Polak, C.H. Sieburgh, H.M. Wattendorff en S.J. Schaafsma

Advocaten: R.P. Streng en R.J. van Galen

Wetsartikelen: 49 Fw, 2:334t lid 2 BW, 6:6 BW, 6:2 BW, 3:45 BW en 49 Fw

RECHTSPRAAK

Verzuim beslissing deel (grondslag) vordering.

Het hof heeft nagelaten essentiële stellingen in zijn beoordeling te betrekken en ten onrechte niet beslist op een deel van de vordering.

Het hof heeft in deze zaak geoordeeld dat op twee adressen concurrerende werkzaamheden zijn verricht die een overtreding van het concurrentiebeding opleveren. In cassatie wordt geklaagd dat het hof ten onrechte niet heeft gereageerd op de stelling van de werkgever dat de oud-werknemers het concurrentiebeding ook hebben overtreden door concurrerende werkzaamheden op twee andere adressen. Deze klacht slaagt. De werkgever heeft in een akte melding gemaakt van twee niet eerder genoemde adressen waarop concurrerende werkzaamheden zouden zijn verricht. Uit de gedingstukken blijkt dat de oud-werknemers hier ook inhoudelijk op hebben gereageerd. Gelet daarop en op de vermelding van de betreffende akte door het hof in de weergave van het procesverloop, moet worden aangenomen dat het hof die akte heeft aangemerkt als onderdeel van de rechtsstrijd. Het hof heeft echter verzuimd de in die akte gestelde aanvullende overtredingen in zijn beoordeling te betrekken.

In cassatie wordt verder geklaagd over het oordeel van het hof met betrekking tot de beslagkosten. Omdat het hof de vordering van de werkgever gedeeltelijk toewijsbaar heeft geacht, had het ook de vordering tot vergoeding van de beslagkosten moeten toewijzen – aldus de klacht. Deze klacht slaagt. Het hof heeft de vorderingen van de werkgever gedeeltelijk toegewezen. Het hof had vervolgens moeten beoordelen of de beslagkosten op grond van artikel 706 Rv konden worden teruggevorderd van de oud-werknemers, wat het hof heeft nagelaten. Als het hof de grieven van de werkgever aldus heeft uitgelegd dat de werkgever niet tegen de afwijzing van de gevorderde beslagkosten zou zijn opgekomen, is die uitleg onbegrijpelijk.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 08-03-2024

ECLI: ECLI:NL:HR:2024:336

Zaaknummer: 23/01713

Rechters: T.H. Tanja-van den Broek, M.V. Polak, H.M. Wattendorff, F.J.P. Lock en C.E. Du Perron

Advocaten: Moorman, J.M. J.M. Moorman en M.J. van Basten-Batenburg

Wetsartikelen: 706 Rv en

RECHTSPRAAK

Incident tot zekerheidstelling.***Afwijzing incidentele vordering tot zekerheidstelling in cassatie.
Redelijkerwijs aannemelijk dat verhaal in Nederland mogelijk is.***

De Gemeente heeft in cassatie een incidentele vordering tot zekerheidstelling ingesteld (art. 414 Rv in samenhang met art. 224 Rv). De gevorderde zekerheidstelling ziet op de proceskosten en de schadevergoeding. Hieraan legt de gemeente ten grondslag dat verweerder geen gewone woon- of verblijfplaats in Nederland heeft en dat hij de oorspronkelijke eiser (en de eiser tot cassatie) is. Volgens verweerder moet de vordering worden afgewezen, omdat redelijkerwijs aannemelijk is dat verhaal in Nederland mogelijk zal zijn (art. 224 lid 2 onder c Rv). Hij heeft namelijk een perceel grond in Nederland in onbezwaarde eigendom.

De Hoge Raad beslist dat dit verweer slaagt. Niet is betwist dat verweerder het bedoelde perceel in onbezwaarde eigendom heeft en het is voldoende aannemelijk dat de waarde van het perceel hoger is dan het bedrag waarvoor zekerheid wordt gevraagd. Daarmee is redelijkerwijs aannemelijk dat verhaal voor een veroordeling tot dat bedrag in Nederland mogelijk zal zijn. Dat er een kans bestaat dat het perceel wordt bezwaard of vervreemd, maakt dat niet anders: zekerheid over de mogelijkheid van verhaal is immers niet vereist

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 08-03-2024

ECLI: ECLI:NL:HR:2024:344

Zaaknummer: 23/03569

Rechters: M.J. Kroeze, A.E.B. ter Heide en G.C. Makkink

Advocaten: N.C. van Steijn en M.A.M. Wagemakers

Wetsartikelen: 414 Rv in samenhang met art. 224 Rv

RECHTSPRAAK

Uitleg van het dictum.

Grenzen van de rechtsstrijd na cassatie en verwijzing en de uitleg van het dictum.

In deze procedure vordert Vitens *primair* (a) verklaringen voor recht dat alleen de industriewaterleidingen (en niet ook de drinkwaterleidingen) zijn overgedragen en (b) veroordeling van Deltaborgh c.s. tot verlening van medewerking aan rectificatie van de netwerkregistratieakte met bijbehorende netwerktekeningen en van de twee leveringsakten, en *subsidiar* (a) gedeeltelijke vernietiging van de koopovereenkomst wegens dwaling en (b) veroordeling van Deltaborgh c.s. tot verlening van medewerking aan teruglevering van de andere leidingen dan industriewaterleidingen. Deze procedure is eerder in cassatie geweest, en is – na vernietiging door de Hoge Raad van het arrest van het gerechtshof Arnhem-Leeuwarden – na verwijzing beslecht door het gerechtshof 's-Hertogenbosch.

Het gerechtshof 's-Hertogenbosch heeft de subsidiaire vordering van Vitens toegewezen, kort gezegd, omdat de overeenkomst geen betrekking had op drinkwaterleidingen en Vitens daarmee meer heeft geleverd dan partijen waren overeengekomen.

In cassatie wordt allereerst geklaagd dat het gerechtshof 's-Hertogenbosch met dit oordeel de grenzen van de rechtsstrijd na cassatie en verwijzing heeft miskend. Die klacht faalt: (i) het gerechtshof Arnhem-Leeuwarden heeft vóór cassatie en verwijzing niet geoordeeld dat de overeenkomst ook betrekking had op drinkwaterleidingen, en (ii) de Hoge Raad heeft niet geoordeeld dat de vorderingen van Vitens niet toewijsbaar zijn op de grondslag dat de drinkwaterleidingen niet zijn verkocht, aldus de Hoge Raad.

Verder wordt in cassatie geklaagd dat het hof heeft miskend dat gezag van gewijsde toekomt aan de afwijzing van de primaire vordering van Vitens. Ook die klacht faalt. Het hof heeft terecht en onbestreden overwogen dat Vitens de stelling dat alleen industriewaterleidingen onderdeel uitmaakten van de koopovereenkomst, (niet alleen aan het primaire vordering maar) ook aan haar subsidiaire vorderingen ten grondslag heeft gelegd. Het hof heeft vervolgens vastgesteld dat aan de afwijzing van de primaire vorderingen (die zien op het overdragen van de leidingen) door de rechtbank alleen gezag van gewijsde toekomt voor zover

het gaat om *de levering* van de drinkwaterleidingen en niet wat betreft de vraag of daaraan *een titel* ten grondslag ligt. Die uitleg van de beslissing van de rechtbank geeft geen blijk van een onjuiste rechtsopvatting en is ook niet onbegrijpelijk.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 01-03-2024

ECLI: ECLI:NL:HR:2024:299

Zaaknummer: 22/04357

Rechters: T.H. Tanja-van den Broek, A.E.B. ter Heide en G.C. Makkink

Advocaten: A.C. van Schaick en T. van Malssen

Wetsartikelen: